

ikke længere fastholdes af Udvalget, efterat Udvalgets Ændringsforslag til § 1 er forkastet. Det forekommer mig nemlig, at Grunden til, at man har foreslaaet, at Udkastets § 2 skulde udgaae, maa have været den, at man havde optaget samme Bestemmelse i det nu forkastede Ændringsforslag til § 1.

Efter nogle korte Uttringer betreffende dette Spørgsmaal af Orsted og Justitsministeren, erklærede Formanden, at han vilde sætte Lovudkastets § 2 under Afstemning; forsaavidt Udvalgets Forslag om, at denne Paragraph skulde udgaae, fastholdtes, vilde man altsaa stemme imod Paragraphen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning, blev:

3) Lovudkastets § 2:

Justitsministeriet bemyndiges til i Overeensstemmelse hermed at foranstalte det ydere Fornødne.

vedtaget med 17 Stemmer mod 13.

Formanden: Jeg skal nu sætte det af Udvalget stillede Forslag til en ny § 2, der er at betragte som et Ændringsforslag til den af Udvalget i dens Betænkning gjorte Indstilling, under Forhandling. Det gaaer ud paa en anden Affattelse af denne, og Udvalget maa saaledes antages derved at have frastaldet sin oprindelige Indstilling. Jeg skal spørge, om Noget optager denne Udvalgets oprindelige Indstilling (Opbold)? Den maa saaledes anses for bortfalden, og der bliver altsaa ene og alene Spørgsmaal om det Ændringsforslag, der er fremkommet til anden Behandling fra Udvalget til en ny Paragraph, der jo nu vil blive Paragraph-Nr. 3. —

Dette Forslag sættes nu under Forhandling.

Ordføreren: Det nu foreliggende Forslag er ikke Andet end en anden Form af det af Udvalget tidligere gjorte Forslag, og jeg kan aldeles henholde mig til, hvad der tidligere, saavel i Udvalgets Betænkning som ved denne Sags første Behandling, er bleven sagt til Fordeel for Forslaget. Det er blot, fordi saavel den høitærede Justitsminister som et andet æret Medlem fandt det rettere, at Forslaget blev affattet saaledes, at der i samme ikke blev optaget nogen Grund eller Anledning

til det, der er foreslaaet at skulle skee, men kun ligesom sagt, hvad Udvalget har foreslaaet at skulle skee, at Udvalget har foretaget en Ændring, der svarer til disse Udtalelser.

Stampe: Da jeg anseer det for muligt, at maaskee nogen af det høitærede Things Medlemmer kunde ville stemme imod den af Udvalget foreslaaede nye § 2, med den Betragtning for Die, at der allerede af det ærede Thing var vedtaget en § 2, saa vil jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det jo ikke er Udvalgets Mening, hvilket det jo heller ikke kan være, at den skal vedblive at staae som § 2; men Udvalget vil jo til Sagens 3die Behandling kunne fremkomme med et Ændringsforslag om, at den nu foreslaaede § 2 bliver § 3.

Formanden: Jeg tillod mig, da jeg stillede dette Forslag under Forhandling, at bemærke, at denne Paragraph nu vilde blive § 3.

Sillisch: Da saavel Regjeringen har erkjendt, at Retsbetjentene vilde lide et bestemt, jeg tør næsten sige, et uretfærdigt Tab, dersom man blev staaende ved de 15,000 Rbd., der oprindeligt ere blevne bevilgede, og hvilket vistnok ogsaa er blevet endnu meget mere klart af de Oplysninger, der indeholdes i Regjeringens Lovudkast, saa skal jeg blot tillade mig at anbefale denne Paragraphs Vedtagelse af det høitærede Thing.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget:

At den af Udvalget foreslaaede § 2 bortfalder, og istedetfor optages som § 2:

„Der vil ved Lov blive bestemt en saadan Tillægsfum til det hidtil bevilgede Beløb, at alle vedkommende Embeder kunne erholde fuldt Bederlag for de ovenmeldte, ved Lov af 20de Juni 1850 § 1 Lit. h ophævede, Embedsindtægter.“

vedtoges med 28 Stemmer mod 6.

Sagens Overgang til 3die Behandling sættes dernæst under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

Formanden: De Ændringsforslag, der